

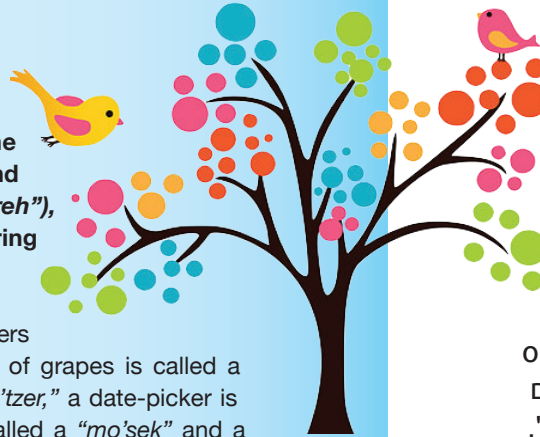

Daf 82: THE SALE OF TREES ATTACHED TO THE GROUND

דף פ"ב: מכירת עצים מחוברים לאדמה

In the case of a person who made an agreement to acquire some trees planted in the ground, the question arises whether the land under the trees is automatically included in the sale. The answer depends upon the situation: if the agreement was for one or two trees, then the sale applies only to those trees. The buyer does not acquire any of the *karka* (land) around the trees. However, **if the sale was for three or more trees, then the buyer acquires the *karka* as well.** This is because three trees constitute a field. It is generally understood that an individual who purchases three trees intends to also acquire the plot of land on which the trees are planted.

On this *daf*, the *Talmud* also explains the scope of the plot of land the buyer acquires along with the three trees. **The area under the branches, the area between the trees and the area surrounding those trees ("HaOreh"), which equals an area sufficient for gathering the tree's fruit, is also acquired.**

Rashbam explains that the term "*oreh*" refers to someone who harvests figs. A harvester of grapes is called a "*bo'tzer*," a harvester of grain is called a "*ko'tzer*," a date-picker is called a "*go'der*," a harvester of olives is called a "*mo'sek*" and a gatherer of the remaining types of fruit is called a "*me'la'ket*".

במקרה שאדם סיכם עם חברו שהוא קונה ממנו עצים מחוברים לאדמה - הדבר תלוי: אם הם סיכמו על יע אחד או שניים, המכירה חלה על העצים בלבד, אך הוא אינו קונה כלום מן הקרקע שבאזור העצים. אבל אם הם סיכמו על שלושה עצים ומעלה, הוא קונה גם שטח קרקע באזור העצים, זאת מפני ששלושה עצים כבר נחשבים שדה, ובדרך כלל מבינים שאדם שבא לקנות שלושה עצים מתכוון לקנות גם את שטח האדמה בו הם שתולים.

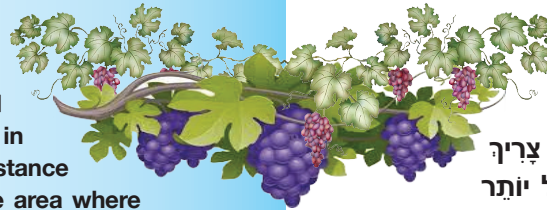
בדף זה התלמוד מפרש איזה שטח אדם קונה הוא קונה עם שלושת העצים: את השטח שתחת הענפים, את השטח שבין העצים ושטח נוסף סביב העצים שלו נזקק ה"אורה" - קוטף הפרי.

הרשב"ם מסביר שהביטוי "אורה" מתייחס לקוטף תאנים, ואילו את קוטף הענבים מכנים "בוצר", תבואה - "קוצר", תמרים - "גודר", זיתים - "מוסק". יתר הפירות - "מלקט".

Daf 83: HYBRID MIXTURES IN THE VINEYARD

דף פ"ג: כלאי הכרם

A *halakhic* distinction exists between a single grapevine (*gefen*) or random individual vines (*atzei gefen bodedim*) and an entire vineyard (*kerem*) regarding *kilayim* (hybrid mixtures). The difference is that **one who sows seeds in the area of a vineyard needs to ensure a greater distance between the two than one who plants seeds in the area where there are only a few individual vines.**

In order for a group of grapevines to be considered a "*kerem*," there needs to be a minimum of five vines. One of the labors of agriculture is called "*Havracha*" (layering). This is how one layers grapevines: A branch connected to an old vine is taken and the branch is made to bend toward the ground. It is covered and its center buried in the ground. Eventually, the portion of the vine in the earth will strike new roots. Finally, the connection to the old grapevine is cut. Now there are two grapevines, created out of the two ends of the old branch whose center is buried in the ground.

Both of these grapevines are nourished from the same set of roots. However, the *Talmud* teaches us that they are, in fact, considered two separate grapevines. If another three grapevines were to be planted nearby, they would together constitute a *kerem*.

קיים הבדל הלכתי בין גפן, או עצי גפן בודדים, לבין כרם - קבוצת גפנים - ביחס לדיני כלאים. ההבדל הוא שהזורע באזור הכרם צריך להרחיק את הזרעים מרחק גדול יותר מאשר הזורע באזור של גפנים בודדות.

כדי שקבוצת גפנים תיקרא "כרם" צריכות להיות בה חמש גפנים לפחות. אחת ממלאכות החקלאות מכונה "הברכה" כך מברכים גפנים: נוטלים זמורה המחוברת לגפן זקנה, מוכפפים אותה כלפי האדמה וטומנים את מרקה בקרקע. לאחר זמן החלק שבקרקע משרש, או אז חותכים את החיבור לגפן הזקנה וכעת יש לנו שתי גפנים חדשות, שנוצרו משני קצות הזמורה הישנה שמרקה טמון באדמה.

באמת שתי הגפנים הללו יונקות משורש אחד, אבל התלמוד מלמדנו שבכל זאת הן נחשבות כשתי גפנים, ואם שותלים בסמוך עוד שלוש גפנים, נולד יחד נחשבות כרם.

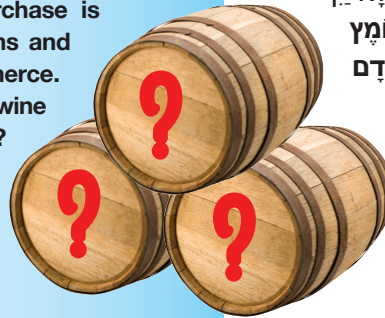
Daf 84: VINEGAR AND WINE

Almost every drink that contains alcohol, like wine or beer, is susceptible to a process that results in the beverage becoming exceptionally sour. It is interesting to know that, over 150 years ago, it was discovered that bacteria are responsible for this souring process. It should be noted that whenever “*chometz*” (not to be confused with *chametz* regarding Passover) is written in the Torah or *Talmud*, it refers to wine that has soured.

The *Talmud* relates the following example: A person sold a barrel of wine; afterwards, it turned out to be a barrel of vinegar. Alternatively, a person sold a barrel of vinegar, and it became clear that there was an error and the barrel was filled with wine instead. In both cases, **the purchase is void, since wine and vinegar are considered different items and not interchangeable for purposes of trade and commerce.**

What happens if a person set aside *terumah* from barrels of wine and it turns out that the selected barrel is in fact vinegar?

Some *Tannaim* and *Amoraim* say the *terumah* designation is void, since vinegar and wine are different items and one may not set aside *terumah* from one type of item on another.

דף פ"ד: חומץ ויין

מהו חומץ? כמעט בכל משקה המכיל כוהל, כמו יין או בירה, עלול להתרחש תהליך הגורם להחמצת המשקה, והוא הופך לחמוץ במיוחד. מעבין לדעת שלפני כמאה וחמישים שנים גילו שתהליך זה נעשה על ידי חיידקים. בתורה ובתלמוד כשמוזכר חומץ - הכונה היא ליין שהחמיץ.

בתלמוד מביאים את המקרה הבא: מכר אדם לחברו חבית יין ואחר כך התברר שזו חבית חומץ, או להיפך: מכר חומץ והתברר שאירעה טעות ואין בה אלא יין - המיקח בטל, מפני שלעבין מיקח וממכר חומץ ויין נחשבים דברים שונים. ומה הדין אם אדם נטל חבית חומץ והפריש אותה תרומה על חביות יין? יש מן התנאים האומרים שהפרישתו בטלה כי חומץ ויין הם מינים שונים ואי אפשר להפריש מזה על זה.

Daf 85: “KINYAN CHATZER,” ACQUISITION BY PLACEMENT IN ONE’S YARD

דף פ"ה: “קנין חצר”

“*Kinyan Chatzer*” is a method of acquisition. A person may acquire an item because it is located in his yard or on his property. For example, a buyer says to a seller: “Place the item in my yard and I will buy it”. From the moment that the merchandise is placed in the yard, the acquisition has taken effect. **Through *Kinyan Chatzer*, one may also acquire an ownerless item.** Example: If an ownerless chicken left eggs in a given yard, the yard’s owner is entitled to the eggs.

We learn on this *daf* that vessels with a container portion are considered a “*chatzer*” for the purpose of acquisition. An item placed in the container of a person’s vessel affects the transfer of ownership of that item to the vessel’s owner. According to Rav Abahu: **In any place where a person is permitted to set down his vessels the owner acquires items that might be left inside them. A person does not have the right to leave vessels on a crowded street.** In that case, they do not acquire whatever is placed inside of them.

אחד מדרכי הקנינים הוא “קנין חצר” - אדם יכול לקנות חפץ על ידי כך שהוא מונח בחצרו. למשל, הקונה אומר למוכר: “הנח את הסחורה בחצרי ואקנה אותה”. בו ברגע שהסחורה הונחה בחצר - חל הקנין. בקנין חצר אפשר לקנות גם חפץ הפקר, כגון תרנגולת של הפקר שהטילה ביצים באחת החצרות, בעל החצר יכול לזכות בביצים מפני שהן מונחות בחצרו.

בדף זה לומדים שגם כלים (שיש להם בית קיבול) נחשבים חצר לעבין קנין. כך אמר רב אבהו: בכל מקום שיש לאדם רשות להניח את כליו, הכלים שלו קונים עבורו חפץ הנכנס לתוכם. ולכן ברחוב הומה אדם, שאין רשות להניח כלים, הכלים אינם קונים.

Daf 86: BUYER'S REMORSE

If a buyer and seller have agreed upon a sale, but have not yet implemented the acquisition, they are permitted to change their minds and undo the agreement. However, from the moment the acquisition takes place, they may not renege.

This *halakhah* applies to the following case. **An individual agreed to sell a "kor" (a measure equivalent to 30 se'ah, approximately 15 gallons) of wheat to a buyer. The seller begins to measure out the wheat, se'ah-by-se'ah, and the buyer acquires each se'ah, one-by-one.** Suddenly, after the 29th se'ah has been transferred, the buyer says: "Hold on! I changed my mind. I am not interested in this entire deal. Take back all of the wheat". The seller claims in response: "You already acquired 29 se'ah. You may only change your mind regarding the last se'ah which you have not yet acquired!"

According to the *Talmud*, **judgment here is in favor of the buyer, since in keeping with the wording of the agreement between them, the entire kor — 30 se'ah — is considered one deal, and until that entire quantity has been supplied, it is permissible for the buyer or seller to change his mind.**

דף פ"ז: הַרְטָה בְּמַעֲשֵׂה קִנְיָן

מוכר וקונה שסיכמו על מכירה בלא שעשו קנין - רשאים להתחרט ולחזור בהם מההסכם. אך מרגע שנעשה קנין אי אפשר להתחרט בקשר לכך הנה מקרה מענין - אדם סיכם עם חברו שהוא ימכור לו "כור" חיטה. בכור יש כמות של שלושים סאה.

המוכר התחיל למדוד סאה וסאה ובכל סאה הקונה עשה מעשה קנין. לפתע, לאחר שהקונה עשה מעשה קנין בעשרים ותשע סאה, הוא התחרט ואמר למוכר: "אני מתחרט, איני חפץ בכל העסקה. קח את כל החיטים בחזרה". המוכר טען כנגדו: "29 סאה כבר קנית, אתה יכול להתחרט רק על הסאה האחרונה שבה עדין לא עשית קנין!".

על פי התלמוד - הצדק עם הקונה, מפני שלפי צורת ההסכם ביניהם כל הכור - 30 סאה - נחשב לעסק אחד, ועד שלא נערך קנין בכמות כולה אפשר להתחרט.

Daf 87: DROPS OF OIL

In order to purchase oil in ancient times, a buyer would bring an empty jug to a seller, who would then fill the jug. **Since oil is thick, a bit of oil always remains at the sides and bottom of the vessel from which it is poured. Therefore, Chazal instructed a seller to complete pouring the oil into the buyer's jug, and then hold the vessel to pour a minimum of three additional drops into the buyer's jug, so that the buyer would not lose the oil that remained in the jug.**

The *Mishnah* teaches that **the Chachamim exempted storeowners from Chazal's instructions**, as storeowners are very busy and do not have the time to stand around with jugs dispensing additional drops of oil to every customer. When the seller is not a shopkeeper (e.g., if the seller sold some oil unexpectedly) the obligation to add the additional drops stands.

Rabbi Yehudah disagrees and says the Chachamim only exempted the storeowner from taking time to pour the additional drops as evening approaches on Erev Shabbat.

דף פ"ז: טיפות שמן

בימים עברו היו שמכרו שמן באופן זה: הקונה הביא מביתו כלי והמוכר שפך לתוכו את השמן. מאחר שהשמן סמיך, נותרות תמיד שאריות של שמן בדפנות ובקרקעית של הכלי שממנו יצק המוכר שמן, ולכן הורו חז"ל כי אחרי שפיכת השמן על המוכר להחזיק את הכלי עד שתיטופנה לפחות שלוש טיפות שמן נוספות, כדי שהקונה לא יפסיד.

במשנה לומדים כי לשיטת חכמים חז"ל פטרו מכר את החנוני מפני שהוא עסוק מאוד ואין לו פנאי לעמוד עם הכלים ולטפסף שמן ללקוחות. רק אם המוכר אינו בעל חנות, כגון שמכר שמן במקרה, הוא חייב בכך.

רבי יהודה חולק ואומר שפטרו מכר את החנוני רק בערב שבת לקראת ערב שזמנו דחוק מאוד.

Daf 88: A PUMPKIN SALESMAN

A person once brought pumpkins to sell in the town of “Pum Nehara” (Pi hanahar, or river’s mouth, in Hebrew). A throng of people came to the stand and each picked up a pumpkin. The seller became overwhelmed by the huge crowd and did not know which passersby had taken pumpkins. Accordingly, the seller had no idea from whom he was owed payment.

The seller was furious at the people who took pumpkins without paying, and angrily yelled out: **“I hereby consecrate all these pumpkins as *hekdesh!*” Is anyone permitted to derive benefit from those pumpkins, since they have been declared *hekdesh?***

Rav Kahana said that in this case, **the declaration of *hekdesh* does not take effect**, since the pumpkins no longer belonged to the seller — i.e., **from the moment that the people picked up the pumpkins, the pumpkins were acquired and the people were obligated to pay money in exchange. Therefore, the pumpkins are not holy and the buyers are obligated to pay their full price to the seller.**

D’VAR TORAH: PARASHAT KI TAVO

In *Parashat Ki Tavo*, the Torah commands that on the day of the Israelites' crossing the Jordan and entering *Eretz Yisrael*, a significant ceremony in Shechem should be held to renew the covenant between Israel and God. One might wonder why it is necessary to renew a covenant that was already established at the time of the Exodus from Egypt. The entry into *Eretz Yisrael* represents a fundamental change in the relationship between Israel and God. Until their entry, *B'nei Yisrael* were under supernatural guidance, but now they were transitioning to a more natural mode of existence. When two parties enter into a contract and there is a significant change in the conditions upon which the original agreement was based, it is usually necessary to sign a new contract. Similarly, God wanted to emphasize that entering *Eretz Yisrael* was not just a technical or geographical change but a change in governance. Therefore, it was necessary to renew the covenant.

דף פ"ח: מוכר הדלועים

מעשה באדם שהביא דלועים למכירה למקום שנקרא "פום נהרא" (בעברית - פי הנהר). הגיעו אנשים רבים וכל אחד נטל ממנו דלעת אחת. המוכר התבלבל מריבוי ההמון ולא ידע מי נטל ממנו דלעת ומי לא, ולפיכך הוא לא יכול היה לבקש כסף מאיש. זעם המוכר על האנשים שלקחו ממנו דלועים בלי לשלם, ואמר: **"הריני מקדיש את כל הדלועים להקדש!"**

האם עתה איש אינו רשאי ליהנות מן הדלועים מפני שהם הוקדשו? רב כהנא אמר על המקרה הזה שההקדש אינו חל, מפני שהדלועים כבר אינם שלו, כי מהרגע שהאנשים נטלו את הדלועים, הם קנו אותם והתחייבו בכסף עבורם, ולכן עתה הדלועים אינם קדושים, אך כמובן שעל הקונים לשלם את מחירם לידי המוכר.

דבר תורה: פרשת כי תבוא

בפרשת כי תבוא מצוה התורה שביום המעבר של הירדן והכניסה אל ארץ ישראל - יעשו מעמד גדול בשכם של חדוש הברית שבין ישראל לקב"ה. ויש להבין - מדוע יש לחזור ולחדש עם הכניסה לארץ את הברית שנקרתה מזה כבר ביציאה ממצרים? על כך יש להשיב כי הכניסה לארץ מסמלת שנוי מהותי בכל הנוגע לקשר שבין ישראל לה'. עד לכניסה לארץ היו בני ישראל תחת הנהגה נסית - על טבעית, וכעת הם עוברים להנהגה בדרך הטבע. כאשר שני צדדים עושים ביניהם חוזה וחל שנוי מהותי בתנאים שעל בסיסם נחתם ההסכם הראשון - יש בד"כ לחתום על חוזה מחדש. וכן, להבדיל, רצה ה' עם הכניסה לארץ לבטא כי לא מדובר בשנוי טכני וגאוגרפי בלבד, אלא בשנוי הנהגה, ולכן יש לחדש את הברית.